

חוקיה של מדינת הלכה חרדית

מסמך זה מבקש לחשוף חלק קטן מפסקי הלכה שעלולים להיות חוקיה של מדינת הלכה, במידה והרוב החילוני הדומם לא יתעורר. פסקי הלכה אלה, שנחשבים מקודשים בעיני האורתודוקסים, נרשמו ע"י הרמב"ם ב-14 ספרים הנקראים "משנה תורה", שניתן לקוראם באתר "סנונית – מאגר ספרות הקודש". להלן פסוקים המכילים פדופיליה, יחסי מין עם חיות, ביזוי האישה ועוד. פסוקים נוספים והסבר נוסף ניתן למצוא באתר עמותת 'חופש' (חפשו בגוגל, "חוזר עם הסיטרא אחרא" או hofesh.org.il/hlch). את העלון ניתן להוריד מכאן: hofesh.org.il/hlchf). לחילוניים, שיוכו בתדהמה וחוסר אמונה שמדינת הלכה עלולה לקום על חורבותיה של מדינת ישראל, נסיים פתיח זה בציטוט של הרב לבנון: "אנחנו כולנו כפופים לשולחן ערוך, לרמב"ם, לגמרא - גם המגזר החרדי וגם המגזר הדתי-לאומי... ההלכה איננה יודעת פשרות." (ynet).

<p>מותר לקדש עוברים (נקבות) לנישואים ויש לחזור ולקדש שוב לאחר הלידה.</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק ז הלכה/ות כא האומר לחברו, אם ילדה אשתך נקבה, הרי היא מקודשת לי בזה--לא אמר כלום; ואם הייתה אשת חברו מעוברת והוכר העובר, הרי זו מקודשת. וייראה לי, שצריך לחזור ולקדש אותה מאביה אחר שתיוולד, כדי שיכניס אותה בקידושין שאין בהן דופי.</p>
<p>ילדה בת 12 עד 12.5 אשר ילדה תינוקות נחשבת לבוגרת גם אם לא צמחו לה שיערות ערווה או שדיים. (לפי ההלכה באופן כללי, "קטנה" היא ילדה עד גיל 12, "נערה" היא בגלאים 12-12.5 ו-"בוגרת" או "גדולה" מגיל 12.5 ומעלה, אם לא מחשיבים "איילונית").</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק ב הלכה/ות י הבת שילדה אחר שתים עשרה שנה--אף על פי שלא הביאה סימן, לא עליון ולא תחתון--הרי זו גדולה: בנים, הרי הם כסימנין.</p>
<p>אישה מתקדשת ע"י יחסי מין כאשר ישנה עדות לכך שהגבר בעל אותה. הבעילה יכולה להיות ע"י יחסי מין ווגינאליים או אנאליים. [כדרכה = יחסי מין ווגינאליים, שלא כדרכה = יחסי מין אנאליים, בין האברים = מין אוראלי].</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק ג הלכה/ות ד ואם קידש בביאה--אומר לה, הרי את מקודשת לי, או הרי את מאורסת לי, וכל כיוצא בזה, או הרי את לי לאישה, בבעילה זו; ומתייחד עימה, בפני עדים; ובעולה...ובין שבא עליה כדרכה {יחסי מין ואינאליים}, בין שבא עליה שלא כדרכה {יחסי מין אנאליים}--הרי זו מקודשת.</p>
<p>מבוגר המקיים יחסי מין עם ילדה הקטנה מגיל 3 שנים פטור מעונש כי יחסי מין עם ילדה הקטנה מגיל שלוש אינם נחשבים כיחסי מין כלל לפי ההלכה, כמו כן, אישה המקיימת יחסי מין עם ילד הקטן מגיל 9 פטורה מעונש מאותה הסיבה.</p>	<p>ספר קדושה הלכות איסורי ביאה פרק א הלכה/ות יג אם הייתה בת שלוש שנים ויום אחד ומעלה--גדול הבא עליה, חייב מיתה או כרת או מלקות; והיא פטורה מכלום, אלא אם כן הייתה גדולה. ואם הייתה פחותה מזה--הרי שניהן פטורין, שאין ביאתה ביאה. וכן אישה גדולה שבא עליה קטן--אם היה בן תשע שנים ויום אחד ומעלה--היא חייבת כרת, או מיתה, או מלקות; והוא פטור. ואם היה בן תשע שנים ולמטה, שניהם פטורין.</p>
<p>ילדה קטנה בת שלוש ומטה שנבעלה ע"י אדם גדול, נשארת בתולה, כאילו לא נבעלה כלל. גם ילד בן תשע ומטה שמקיים יחסי מין עם אישה גדולה, האישה כאילו לא נבעלה.</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק יא הלכה/ות ה קטנה בת שלוש שנים ולמטה שנבעלה, אפילו בא עליה אדם גדול--כתובתה מאתיים: סופה שתחזור בתולה כשאר הבתולות. וכן גדולה שבא עליה קטן מבן תשע שנים ולמטה--כתובתה מאתיים, כאילו לא נבעלה כלל: שביאת בן תשע שנים ויום אחד, ביאה; פחות מזה, אין ביאתו ביאה.</p>
<p>ניתן לקדש ביחסי מין ילדה בת שלוש שנים ויום אחד, בתנאי שיש את הסכמת אביה. מתחת לגיל זה לא ניתן לקדשה בבעילה, גם אם אביה אישר זאת (בכל מקרה בעילת ילדה הקטנה משלוש אינה נושאת עונש).</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק נ הלכה/ות טו אם הייתה בת שלוש שנים ויום אחד, מתקדשת בביאה מדעת אביה; פחות מכאן--אם קידשה אביה בביאה, אינה מקודשת.</p>
<p>מותר לבעל לבעול ילדה קטנה עד גיל 12 שמדממת בגלל קיום יחסי מין לא הגבלה. כשהילדה היא בין הגילאים 12 עד 12.5, בעלה מוגבל בקיום יחסי המין כך שמותר לו לגרום לה לדימומים עד שלוש פעמים נוספות. אחרי גיל 12.5 - מותר לו שוב לבעול אותה.</p>	<p>ספר קדושה הלכות איסורי ביאה פרק ה הלכה/ות כב קטנה שנישאת ונעשת נערה תחת בעלה, ועדיין הדם שותת מחמת המכה--כל בעילות שבעל כשהיא קטנה, נחשבת לו כלילה אחת; ומשלימין לו ארבעה ימים, בימי הנערות. ואפילו היו השלושה ימים שנותנין לה בימי הנערות בסירוגין, ובעל בכל שני חודשים לילה אחת--הרי זה מותר: והוא, שלא תחיה המכה.</p>
<p>לאחר החופה, לאדם מותר לקיים יחסי מין עם אשתו מתי שיחפץ (אם אינה נידה) ורצון האישה אינו רלוונטי.</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק י הלכה/ות ב כיון שנכנסה הארוסה לחופה--הרי זו מותרת לו לבוא עליה בכל עת שירצה, והרי היא אשתו גמורה לכל דבר.</p>
<p>נערה בתולה (גיל 12-12.5) שנבעלה ובפעם השנייה יצא ממנה דם היא נידה כי דם הבתולים יוצא רק בפעם הראשונה לקיום יחסי מין. אם הבתולה קטנה מגיל שלוש, אזי בכל מקרה היא אינה נידה כי זהו דם הבתולים.</p>	<p>ספר קדושה הלכות איסורי ביאה פרק ה הלכה/ות כה הבועל בתולה, ולא יצא ממנה דם, וחזר ובעלה, ויצא דם--אפילו הייתה קטנה, הרי זה דם נידה: שאילו היה דם בתולים, היה בא בתחילה. הבועל פחות מבת שלוש שנים ויצא דם, הרי זה דם בתולים.</p>

<p>ילד בן תשע יכול לייבם את אשת אחיו המת, אם הוא רוצה, קרי לקיים יחסי מין עם אשת אחיו ואינו יכול לבצע טקס החליצה (שהוא נטול יחסי מין). אם הילד אינו רוצה לשכב עם אשת אחיו, אז היא נשארת עגונה.</p>	<p>ספר נשים הלכות ייבום וחליצה פרק א הלכה/ות טו כבר ביארנו בהלכות אישות שכן תשע שנים ויום אחד, ביאתו ביאה; ודבר זה, הלכה מפי הקבלה. לפיכך יבם קטן שרצה לייבם אשת אחיו--אם היה בן תשע שנים ויום אחד, מייבם, אבל אינו חולץ עד שיגדיל וייבדק...</p>
<p>החירשת, השוטה והילדה הקטנה אינה יכולה לבצע את טקס החליצה כי אינן יכולות להבין אותו ולכן עליהן לקיים יחסי מין עם המייבם ואז לקבל גט. למרבה הזוועה הדבר הזה בוצע הלכה למעשה עם חרשת, כאן בישראל המודרנית של המאה ה-20.</p>	<p>ספר נשים הלכות ייבום וחליצה פרק ו הלכה/ות ו ואלו שמתייבמות ולא חולצות--החירשת והשוטה והקטנה, לפי שאין בהן דעת לקרות ולהבין; ואם רצה היבם לגרש את החירשת בגט אחר שביעול אותה, הרי זה מגרש.</p>
<p>אישה צריכה להיות בבית. צריך לגנות אישה שיוצאת יותר מפעמיים בחודש מביתה.</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק יג הלכה/ות יד ...גנאי הוא לאישה שתהא יוצאה תמיד, פעם בחוץ פעם ברחובות; ויש לבעל למנוע אשתו מזה, ולא יניחה לצאת אלא כמו פעם אחת בחודש או פעמיים בחודש, כפי הצורך...</p>
<p>אדם יכול לשאת עקרה, זקנה, איילונית (בוגרת שלא צימחה שיער ערווה) או ילדה קטנה אם כבר קיים מצוות פרו ורבו עם אישה אחרת.</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק טו הלכה/ות ז לא יישא אדם עקרה, זקנה, ואיילונית, וקטנה שאינה ראויה לוולד--אלא אם כן קיים מצות פרייה ורבייה, או שהייתה לו אישה אחרת לפרות ולרבות ממנה.</p>
<p>מכים בשוט אישה שאינה רוצה למלא את המלאכות שבהן היא מצווה.</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק כא הלכה/ות י כל אישה שתימנע מלעשות מלאכה מן המלאכות שהיא חייבת לעשות--כופין אותה ועושה, ואפילו בשוט.</p>
<p>אם נמצא כסף או רכוש אצל אישה היא חייבת להוכיח שרכוש שלה, כי ברירת המחדל הוא שכל הנמצא בידה הוא של בעלה.</p>	<p>ספר נשים הלכות אישות פרק כב הלכה/ות כו הרי שנמצאו מעות או מיטלטלין ביד האישה...ואם אמרה, על מנת כן ניתנו לי, על מנת שלא יהיה לבעלי רשות בהן, אלא אעשה בהן מה שארצה--עליה להביא ראיה: שכל ממון הנמצא ביד האישה--בחזקת הבעל הוא שיאכל פירותיו, עד שתביא ראיה.</p>
<p>תשלום קנס, זהו העונש על אדם שאנס או פיתה נערה בתולה. דינו של אנס שאנס בתולה זהה לדינו של מאהב מרצון. שניהם משלמים קנס זהה לאבי האישה על כך שפגמו את בתוליה.</p>	<p>ספר נשים הלכות נערה בתולה פרק א הלכה/ות א מי שפיתה בתולה, קונסין אותו משקל חמישים סלעים של כסף מזוקק; וזה הוא הנקרא קנס. וכן אם אנס אותה.</p>
<p>האנס או המפתה לא יקבל קנס אלא אם הפשע בוצע ביחסי מין וואגינאליים וגם ישנם עדים למעשה, וכן אם הילדה שאנס הינה בין הגילים 3 עד 12.5. עד גיל 3, יחסי מין איתה לא נחשבים כאילו עשה דבר (משום שלדעת החכמים בתוליה מתאחים מחדש), ומגיל 12.5 ומעלה היא כבר נחשבת בוגרת ולכן הפסוק המדבר על "נערה בתולה" לא חל עליה. הוא חל על נערות בלבד, ולא על בוגרות - ולכן האנס או המפתה אינו חייב בקנס. אם אין עדים למעשה למעט עדותה של האישה עצמה - לא מקבלים את עדותה, שכן היא פסולה לעדות. כמו כן, לפי הלכה זו גם אם האנס מקיים עם הנאנסת יחסי מין אנאליים מול עדים, עדיין הוא לא ישלם כל קנס (כי הוא לא פגם בבתוליה).</p>	<p>ספר נשים הלכות נערה בתולה פרק א הלכה/ות ח אין האונס או המפתה חייב בקנס, עד שיבוא עליה כדרכה, ובעדים; ואינו צריך התראה. ומאימתי יהיה לבת קנס--מאחר שלוש שנים גמורות, עד שתבגור: נבעלה בתוך שלוש שנים, אין ביאתה ביאה; בא עליה משבגרה, אין לה קנס--שנאמר "נערה בתולה" (דברים כב, כח), לא הבוגרת. [ט] ואחת שיש לה אב, או שאין לה אב--יש לה קנס.</p>
<p>אנס שאנס נערה בתולה, אך היא מתה לפני שעמד לדין, אינו חייב בקנס.</p>	<p>ספר נשים הלכות נערה בתולה פרק א הלכה/ות יד בא עליה, ומתה--הרי זה פטור מן הקנס: שנאמר "ונתן האיש השוכב עימה, לאבי הנערה" (דברים כב, כט), לא לאבי המתה; והוא, שתמות קודם שתעמוד בדין.</p>
<p>טבעה של האישה כופה אותה לרצות את האונס מרגע שהתחיל.</p>	<p>ספר קדושה הלכות איסורי ביאה פרק א הלכה/ות ח אנוס פטור מכלום--מן המלקות, ומן הקרבן, ואין צריך לומר מן המיתה... אבל הבעול--אין לו אונס, שאין קישוי אלא לדעת. ואישה שתחילת ביאתה באונס, וסופה ברצון--פטורה מכלום: שמשותחיל לבעול באונס, אין בידה שלא תרצה, שיצר האדם וטבעו, כופה אותה לרצות.</p>
<p>מצווה היא עבור האנס לשאת את האישה שאנס.</p>	<p>מצוות עשה מספר ריח': לישא אונס את אנוסתו, שנאמר "ולו תהיה לאישה" (דברים כב, כט)</p>

<p>ילד בן 9 עד 13 המקיים יחסי מין עם בהמה פטור מעונש אך יש לסקול את הבהמה. ילד בן 9 ומטה המקיים יחסי מין עם בהמה גם הבהמה וגם הוא פטורים מעונש. עיקרון דומה נוגע לילדה בת שלוש.</p>	<p>ספר קדושה הלכות איסורי ביאה פרק א הלכה/ות יז קטן בן תשע שנים ויום אחד שבא על הבהמה, או הביאה עליו--היא נסקלת על ידו, והוא פטור; היה בן תשע או פחות, אין סוקלין את הבהמה. וכן קטנה בת שלוש שנים ויום אחד שהביאה בהמה או חיה עליה--בין בהמה גדולה, בין בהמה קטנה, כיון שהערת בה הבהמה, בין כדרכה בין שלא כדרכה--הבהמה נסקלת; והיא, פטורה. ואם הייתה גדולה, שניהן נסקלין; ואם הייתה מבת שלוש שנים ולמטה, אין הבהמה נסקלת.</p>
<p>מבוגר או מבוגרת השוכבים עם בהמה בשגגה, הבהמה איננה נסקלת כתוצאה ממעשה זה (אבל הם עצמם כן נסקלים).</p>	<p>ספר קדושה הלכות איסורי ביאה פרק א הלכה/ות יח וכן השוכב עם בהמה בשגגה, והאישה שהביאה את הבהמה עליה בשגגה--אין הבהמה נסקלת על ידו, ואף על פי שהן גדולים.</p>
<p>גויה שנבעלה ע"י גבר ישראלי, יש להמיתה משום שהיא אשמה בהכשלתו לדבר עבירה, כמו בהמה. הגויה נענשת במוות גם כשהיהודי עצמו נמצא פטור מכך. פסק ההלכה זה לא חל על גויה הקטנה מגיל 3 או על זו שנבעלה לישראל הקטן מגיל 9.</p>	<p>ספר קדושה הלכות איסורי ביאה פרק יב הלכה/ות ח גוי הבא על בת ישראל--אם אשת איש היא, נהרג עליה; ואם פנויה היא, אינו נהרג. אבל ישראל שבא על הגויה--בין קטנה בת שלוש שנים ויום אחד בין גדולה, בין פנויה בין אשת איש, ואפילו היה קטן בן תשע שנים ויום אחד--כיון שבא על הגויה בזדון, הרי זו נהרגת: מפני שבאת לישראל תקלה על ידה, כבהמה. ודבר זה מפורש בתורה, שנאמר "הן הנה היו לבני ישראל . . . וכל אישה, יודעת איש למשכב זכר--הרוגו" (במדבר לא, טז-יז).</p>
<p>אין עונש על מי שמסר נקבת חיה או אדם, בניגוד למי שמסר זכר בחיה או באדם.</p>	<p>ספר קדושה הלכות איסורי ביאה/פרק טו/הלכה/ות ח כל המסרס--לוקה מן התורה, בכל מקום; ואפילו מסרס אחר המסרס, לוקה. כיצד: הרי שבא וזכר את הגיד, ובא אחר וזכר את הביצים או ניתקן, ובא אחר וזכר את חוטי הביצים, או שבא אחר ומיעך את הגיד, ובא אחר וניתקו, ובא אחר וזכר--כולן לוקין, ואף על פי שלא סירס האחרון אלא מסורס: בין באדם, בין בבהמה חיה ועוף. והמסרס את הנקבה, בין באדם בין בשאר מינים--פטור.</p>
<p>אסור "להתחיל" עם אישה, אסור להריח אותה ולהביט בה, העונש על כך הוא מלקות. אפילו מי שמסתכל באצבעה הקטנה ונהנה מזה, כאילו הסתכל על איבר מינה של האישה. אסור לשמוע את קולה שגם הוא משול למקום הערווה ואסור לראות שיערה.</p>	<p>ספר קדושה/הלכות איסורי ביאה/פרק כא/הלכה/ות ב ואסור לאדם לקרוץ בידי וברגליו או לרמוז בעיניו, לאחת מן העריות; וכן לשחק עימה, או להקל ראש. ואפילו להריח בשמים שעליה, או להביט ביופיה--אסור; ומכין המתכוון לדבר זה, מכת מרדות. והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אישה, ונתכוון ליהנות--כמי שנסתכל במקום התורף; ואפילו לשמוע קול הערווה, או לראות שיערה--אסור.</p>
<p>אסור להלך אחרי האישה, יש לסלקה לצדדים או לאחוריו.</p>	<p>ספר קדושה/הלכות איסורי ביאה/פרק כא/הלכה/ות כא מי שפגע באישה בשוק--אסור לו להלך אחריה, אלא רץ ומסלקה לצדדין או לאחוריו; וכל המהלך בשוק אחורי אישה, הרי זה מקלי עמי הארץ.</p>
<p>אין למסור בהמה נקבה למשמרת אצל גויה, משום שכל הגויים חשודים כנואפים, וישנו החשש שיבוא גוי לשכב עם הגויה ולא ימצא אותה בביתה, ואז ילך ויקיים יחסי מין עם הבהמה של הישראלי במקום זאת. ויותר מכך - לעיתים גם כשהגויה בבית, עדיין יעדיף הגוי לשכב עם הבהמה. ועל כך אמרו ב מסכת עבודה זרה, דף כב, ע"ב: "חביבה עליהן בהמתן של ישראל יותר מנשותיהן.</p>	<p>ספר קדושה/הלכות איסורי ביאה/פרק כב/הלכה/ות ו ומפני מה אין מוסרין בהמה נקבה לגויה: מפני שכולן בחזקת נואפים, וכשיבוא הנואף לשכב עם גויה זו, אפשר שלא ימצאנה, וישכב עם הבהמה; או אפילו ימצאנה, ישכב עם הבהמה.</p>
<p>יש נשים שאמורות לשנוא זו את זו, ולכן מותר להיות איתן בחדר סגור ללא החשש ששתיהן ייחדו יקיימו איתו יחסי מין בהצנע. כמו כן, מותר להתייחד עם אישה שיש עימה את ביתה התינוקת שמכירה "טעם ביאה", שכן האישה תחשוש לקיים יחסי מין למולה שמא תגלה את סודה לכולם.</p>	<p>ספר קדושה/הלכות מאכלות אסורות/פרק ד/הלכה/ות כז מותר להתייחד עם שתי יבמות, או עם שתי צרות, או עם אישה וחמותה, או עם אישה ובת בעלה, או עם אישה ובת חמותה--מפני ששונאות זו את זו, אין מחפות זו על זו. וכן מותר להתייחד עם אישה שיש עימה תינוקת קטנה שיודעת טעם ביאה, ואינה מוסרת עצמה לביאה--שאינה מזנה בפניה, שהרי זו מגלה את סודה.</p>
<p>מותר לאכול את תכולת קיבותיהם של נבלות ובהמות טמאות, ואפילו מותר לאכול את תכולת קיבותיהם של בהמות שנשחטו ע"י גוי, למרות שעור הקיבה והמעיים אסורים. כמו כן, מותר גם לאכול הפרשות של בהמות, כשרות או טמאות כאחד.</p>	<p>ספר קדושה/הלכות מאכלות אסורות/פרק ד/הלכה/ות כז קיבת הנבילה, וקיבת הטמאה--מותרת, מפני שהיא כשאר טינפות שבגוף; ולפיכך מותר להעמיד בקיבת שחיטת הנוכרי, ובקיבת בהמה וחיה טמאה. אבל עור הקיבה--הרי הוא כשאר המעיים, ואסור. עור הבא כנגד פניו של חמור, מותר באכילה--מפני שהוא כמו הפרש ומי רגלים, שהן מותרין.</p>

<p>אסור לאכול מהבהמה שזה עתה נשחטה כל עוד היא מפרכסת ועדיין בחיים, אך מותר לחתוך חתיכה ממנה, בזמן גסיסתה, למלוח ולשטוף ולהמתין למותה, ואז לאכול מהחתיכה (המקור הוא מסכת חולין קכא ע"ב).</p>	<p>ספר קדושה/הלכות שחיטה/פרק א/הלכה/ות 1 אסור לאכול מן השחטה, כל זמן שהיא מפרכסת. והאוכל ממנה קודם שתצא נפשה--עובר בלא תעשה, והרי הוא בכלל "לא תאכלו, על הדם" (ויקרא יט, כו); ואינו לוקה. ומותר לחתוך ממנה אחר שחיטה קודם שתצא נפשה, ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה, ומניחו עד שתמות; ואחר כך יאכלנו.</p>
<p>אין לקבל בתשובה את מי שמוגדר כ"מין", כלומר מי שמבצע עבירות על התורה ואומר שאין בכך עוון.</p>	<p>ספר המדע/הלכות עבודה זרה וחוקות הגויים/פרק ב/הלכה/ות 5 וכן המינים מישראל, אינן כישראל לדבר מן הדברים. ואין מקבלין אותן בתשובה, לעולם... והמינים, הם התרים אחר מחשבות ליבם בסכלות, בדברים שאמרנו, עד שנמצאו עוברים על גופי תורה להכעיס, בשאט בנפש ביד רמה; ואומרין, שאין בזה עוון. ואסור לספר עימהן ולהשיב עליהן תשובה כלל... ומחשבת מין, לעבודה זרה.</p>
<p>חובה להרוג את מוסרי ישראל ואת המינים ואת הכופרים. מי שמוסר פושע דתי לשלטונות או שעובר על מצוות הדת ביודעין או שכופר בדת – חייב מיתה.</p>	<p>ספר המדע/הלכות עבודה זרה וחוקות הגויים/פרק י/הלכה/ות 1 מוסרי ישראל, והמינים, והאפיקורסין--מצוה לאבדן ביד, ולהורידן עד באר שחת: מפני שהן מצירין לישראל, ומסירין את העם מאחרי ה', כישוע הנוצרי ותלמידיו, וצדוק ובייתוס ותלמידיהם...</p>
<p>מי שמאמין בעבודה זרה כאילו הם דברי אמת וחוכמה משולל לנשים ולילדים הקטנים שדעתם אינה שלמה.</p>	<p>ספר המדע/הלכות עבודה זרה וחוקות הגויים/פרק יא/הלכה/ות יח כל המאמין בדברים אלו {דברי עבודה זרה}, וכיוצא בהן, ומחשב בליבו שהן אמת ודברי חכמה, אבל התורה אסרה אותן--אינו אלא מן הסכלים ומחסרי הדעת, ובכלל הנשים והקטנים שאין דעתן שלמה.</p>
<p>ישראל מחלל שבת הוא כגוי (וגוי הוא כבהמה) ואין לערב עימו בזמן השבת כי הוא אינו מאמין במצוות העירוב ואין לשכור ממנו שטח לעירוב.</p>	<p>ספר זמנים/הלכות ערובין/פרק ב/הלכה/ות 10 ישראל שהוא מחלל שבת בפרהסייה, או שהוא עובד עבודה זרה--הרי הוא כגוי לכל דבריו; ואין מערבין עימו, ואינו מבטל--אלא שוכרין ממנו כגוי... כל הכופרים בתורה שבעל פה--כללו של דבר, כל מי שאינו מודה במצוות עירוב--אין מערבין עימו, לפי שאינו מודה בעירוב, ואין שוכרין ממנו, לפי שאינו כגוי; אבל מבטל הוא רשותו לישראל הכשר, וזו היא תקנתו.</p>
<p>בזמן שמי שמקיים יחסי מין עם אחת מהנשים שנכללת בקטגוריית "עריות" חייב מיתת בית דין – מי ששוכב עם גופה של אחת כזו, פטור. כך גם המצב בנשים שלא נכללות בקטגוריה הזו, שהעונשים על משכב איתן שונים. מי ששכב עם בהמה טריפה (כלומר שעתידה למות בוודאות בתוך פחות משנה בשל חולי או מום) חייב מיתת בית דין, שכן היא עדיין מוגדרת בחיים. כך גם מי ששוכב עם הבהמה לאחר ששחט את גרונה וקיים איתה יחסי מין בזמן גסיסתה. אך אם שכב עם גופת בהמה – פטור.</p>	<p>ספר קדושה/הלכות איסורי ביאה/פרק א/הלכה/ות יב הבא על ערווה מן העריות כמתעסק, אף על פי שאין כוונתו לכך--חייב; וכן בחייבי לאוין, ובשנייות. אבל הבא על ערווה מן העריות והיא מתה, פטור מכלום; ואין צריך לומר בחייבי לאוין, שהוא פטור. והבא על הטריפה, או ששכב עם בהמה טריפה--חייב: חי הוא, אף על פי שסופו למות מחולי זה; ואפילו שחט בה שני סימנין, ועדיין היא מפרכסת--הבא עליה חייב, עד שתמות, או עד שיתז את ראשה.</p>
<p>בעל שקידש את אישתו תוך ציון שזה בתנאי שאין בה מומים, ולאחר מכן נמצאו בה גם מומים קטנים כמו שומה על הפדחת או קול עבה – הקידושין בטלים.</p>	<p>ספר נשים/הלכות אישות/פרק ז/הלכה/ות 1 האומר לאישה הרי את מקודשת לי בזה, על מנת שאין ביך מומין, ונמצא בה אחד מן המומין הפוסלין בנשים--אינה מקודשת... ומה הן המומין הפוסלין בנשים... ריח הרע, וזיעה, וריח הפה, וקול עבה, ודדין גסין מחברותיה טפח, וטפח בין דד לדד, ונשיכת כלב ונעשה המקום צלקת; ושומה שעל הפדחת, אפילו הייתה קטנה ביותר, ואפילו קרובה משיער ראשה ואף על פי שאין בה שיער...</p>